

Izhaja vsako soboto in velja:
 vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četrt leta „ 2-50

Inserati:
 Petit-vrsta 1krat stane 20 vinarjev.
 = Pri večkratni inserciji po dogovoru. =

OSF.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
 ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knafllove ulice 5,
 I. nadstr., upravništvo pa ravnatom spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

Ob liberalno trdnjavo
 le butajte s prazno glavo!

Trdnjava pač trdno stoji,
 buč vaših se nič ne boji!

Varuh morale.

(Po resnični dogodbi.)

Daleč narazen so stale hiše Dolge vasi, kakor raztresene peške. Nekdaj je bilo vse to pač le vas, potem so pa postavili še par kozelcev in po prizadevanju župana Vampeta je postala Dolga vas trg.

Sicer pa je ostalo vse kakor prej. Neizpremenjeno je ostalo število raznih Fortunatov, Felicijanov, Hermenegild in kolikor je še drugih redkih imen, ki jih je imel kaplan Muha pripravljene za sinove in hčere neomoženih in neoženjenih staršev. Iz hiš so slišali zvečer udarce težkih rok in cviljenje žensk, pod okni je bilo vse pohojeno kakor v nekdanjih časih. Rž in pšenica v bližini trga je bila poležana od dežja ali pa tudi od različnih kužkov, ki so se radi valjali po žitu.

Lepo mirna in prav vsakdanja je bila Dolga vas. Niti ob volitvah za župana se ni razburjal nihče. Enoglasno so volili rejenega Urha Vampeta, saj on je vede najboljše, da je treba spoštovati duhovsko in posvetno gosposko. Tako je vladal od nekdanj župan Urh s pomočjo fajmoštra Urbana in županil po svoji bistri glavi v občno zadovoljnost in prid Dolge vasi.

Kar na enkrat pa se je v mirni trg prikradla beseda morala. Sam Bog ve, kdo jo je vtihotapil. Morebiti stari šomašter, tisti suhi možic z rdečo brado in hudimi očmi, tisti strah, ki je polagal otroke čez koleno in jih tako šeškal, da so ga pomnili še dosluženi vojaki. Morda pa je zatrosil strupeno besedo kaplan Muha ali pa župnik Urban.

Okrogli župan Urh Vampe jo je imel vedno v ustih prav kakor svojo s srebrom okovano pipo. Če je pregledoval po polju in je videl tupatam žito poležano, se mu je izvil iz prs tožen vzdih: „Morala, morala!“ Če je videl cvetlični lonc ubit na tleh ali pomandrano travo pod oknom je zmajal z glavo in zajavkal: „Morala, morala!“ Ako je priletel mimo njega paglavec, ga je hitro zlasal in vpil: „Fortunat, Felicijan — morala, morala!“

Župan Urh je bil torej jako vnet za bogoljubno delo, čisto življenje; imenovali so ga le očeta „Moralo“. Sicer pa je ostalo vse kakor prej. Prav zato pa, ker je bil oče Urh stanoviten v dobrem, je začel premišljevat noč in dan moralo. Neko nedeljo so slišali osupli tržani s prižnice vabilo in zapoved, naj se zbero po litanijah v županovi gostilnici, da se pomenijo o morali in o razmerah, ki so izpremenile dolgo vas v pravo Sodomo in Gomoro.

Ko so sedeli vsi pri županu, je predlagal oče Vampe, naj bi ustanovili društvo v povzdigo morale. Ta predlog so sprejeli z nepopisnim navdušenjem, ker je povedal župan, da ne bo treba plačati nikomur niti vinarja. Župnik Urban je

pohvalil župana in je vprašal, koga bi izvolili za predsednika. Župnika niso hoteli za to, in tudi kaplana Muhe ne. Iz zadrege jim je pomagal župan Vampe, ki se je sam ponudil za predsednika. In volili so ga in se takoj jeli posvetovati o „morali“, pomandrani travi in pristavljenih lestvah. Kaplan Muha je navedel nekaj imen za nezakonske otroke, in poslušalcev je bilo kar strah, tako šmentana so bila imena.

Veseli in pobožnega duha polni so se vračali domov in vsakemu je bila beseda „morala“ na jeziku. Marsikdo se je šel prepričati, ali je doma povsod vse v redu in če ne lovi dekla Fortunatov in Hermenegild.

Vsak je bil vesel „Društva za povzdigo morale“, najbolj pa župan Urh, predsednik. V svesti si je bil svoje težavne naloge. Upihnil je luč, zaklenil vrata ter jo mahnil čez polje na konec trga k Racmanovi Marjeti, češ, pogledati bo treba, če je pri brhki vdovi vse v redu.

Tam je potrkal na okno.

„Ali spiš, Marjeta?“ je vprašal tiho, „ali si sama?“

Zabrnelo je steklo in v mesečini so se pokazale oble roke.

Župan je menda pozabil dostojanstvo svojega predsedništva in počasi je zlezal skozi okno. Nihče ne bi bil mislil, kako gibčen je debeli župan Urh Vampe, predsednik „Društva za povzdigo morale“.

Toda hudič ne spi nikdar. Tisto noč so cigani zažgali Kalinovo bajto poleg hiše Racmanove Marjete in kmalu je gorela tudi hiša brhke vdove. Vse je hitelo gasiti.

„Marjeta je še v hiši, Marjeta, Marjeta . . .!“ so kričali ljudje.

Tedaj so se odprla vrata in na cesto je planil preplašeni župan Urh Vampe v spodnjem krilu lepe Marjete.

„Morala! Morala!“ so kričali gasilci in se grohotali na glas.

To je pa varuha morale ujezilo tako, da je takoj na licu mesta, odet v Marjetino kijkljo, odložil predsedništvo „Društva za povzdigo morale“. Ko se je žalibog porušil glavni steber, je razpadlo koristno društvo prav kmalu. In zopet je v Dolgi vasi vse kakor v starih časih. **Satyr.**

Geslo na papirju.

Geslo našega je farja:

„Vse za vero, dom, cesarja!“

Misli pa si far tako:

Nesebično geslo to

na **papirju** le naj bo!

Rimski papež cesar moj je:

on cesarstvo ima svoje
po vsem svetu, kjer dobe
umrljivi se ljudje.

Največ prestol papeški

pač na revežih sloni,

ali vendar v teku let

papež slednji z milijoni

si blagajnice napolni!

Ker pa vlada svet denar,

papež je močan vladar.

Kaj pa moje je ognjišče

in moj dom? To je župnišče,

vseh sladkosti zbirališče!

A za vero to sem vnet:

tukaj dobro pij in jej,

ljubic kar največ imej;

na pekel, na vice, raj

pa le kmetič misli naj,

da se v strahu zvija, trese

in denarja več natrese

v mojo malho, — hahaha —

ki brez vsakega je dna!

Sršen.

Razpis častne nagrade.

Ne da se tajiti, da je dala sokolska slavnost koroškimi Slovencem čistega dobička 2000 kron.

Da nam tedaj liberalci ne bodo ničesar očitali, razpisujemo častno nagrado 2000 kron. Dobi jih tisti, ki nam pove še o pravem času — komu bo pravzaprav kaj koristil naš III. kat. shod.

Odgovore na to uganko prejemata „Slovenec“ in „Domoljub“. **F. Pl.**

Gospod Otrobar govori.

Jako vestno sem zasledoval brzojavke, ki so poročale o sultanovi bolezni. Prvi dan: sultan je obolel; njegovo bolezen prikrivajo javnosti. Drugi dan: sultanova bolezen je zelo nevarna; bolnik ima kamen v mehuru. Najbrže ga ne reši niti operacija. Tretji dan: sultan ima

Anglija in Avstrija sta se vendar tudi začeli diplomatično zblíževati. Iz Avstrije so peljali na razstavo v London cente medu in satovja, trotov in kraljic (matic); v zameno je pripeljal v Marijine vari kralj Edvard pol centa svoje masti, ki je pusti v Avstriji nekaj kilogramov. Tudi kralja spremlja več trotov, dočim je kraljica ostala doma. Sem grede je obiskal kralj nemškega cesarja, ki mu je pokazal svojega vnuka v popolni vojaški paradi. Prestolonaslednikov sin je salutiral in poprosil kralja, naj mu kumuje pri krstu. Domov gredé obiše kralj Schönbrunn. Tam mu pokažejo drugega novorojenca: mladega slona, ki se je

rodil to poletje. Za slona se seveda zanima kralj bolj kakor za prestolonaslednikovega princa v Berolinu. Slonič je namreč njegov podanik, ker je oče slon pristojen v Indijo in se ni pobrigal za novi domovinski zakon in ni po desetih letih stalnega bivanja zaprosil župana Luegerja za domovinsko pravico. Sicer pa to že še utegne, ker živi nad 100 let. Kralju Edvardu je zelo žal, da ne zboruje parlament zdaj ob njegovem prihodu in za njegove prisotnosti na Dunaju. Nad vse rad bi namreč videl, če je res, da so avstrijski ljudski zastopniki bolj kričavi in zarobljeni kakor pa nekateri divji rodovi v angleških nasebinah. B.

Sramežljiva duša.

menda kamen v želodcu. Na dvoru so pripravljene na vsako presenečenje. Četrty dan: sultan ima kamen v možganih in umira, če ni že umrl. Prestolonaslednik se pripravlja na običajno revolucijo. Peti dan: sultan nima kamna, duši ga le nevarna angina. Šesti dan: sultan se je samo prehladil. Sedmi dan: sultan je jedel preveč marmelade ter ima — drisko. Osmi dan: sultan je močno kihnil, si obrisal mustače ter se peljal na izprehod. Sedaj se naj pa ne jeziš! Tako lepo smo bili že pripravljene na revolucijo v turški palači. Zadovoljiti se moramo z rusko revolucijo, ki jo pa delajo največ Poljaki, Nemci in Židje na časniškem papirju. Sploh pa zelo slabo streljajo in obešajo na Ruskem. Danes koga ustrelje in pokopljejo brez godbe, jutri pa ima pokopani že shod! No, gnilobe nam ni treba hoditi gledat na Turško in Rusko, saj je imamo dovolj doma. V Rajhenburgu so se zbrali skoraj sami duhovniki na shod zaupnikov ter postavili svojega kandidata (proti volji ljudstva). In šolske sestre v Celju? Kaj je treba braniti njih šole, ki jo morajo zdrževati Slovenci. Zakaj ne zahtevajo od dežele dekliške ljudske šole? Kaj pa naj šele rečem o gnili disciplini v družbi sv. Cirila in Metod, kjer posamezni odborniki proti volji skupščine odpošiljajo vdanostne brzojavke? Toliko vsiljive vdanosti ne najdemo niti na Turškem, niti na Ruskem.

— Kaj v sami srajci se je dala slikati ta nesramna deklina? Jaz pravim: Fej, fej in fej! Gospod fajmošter, kaj pa bi rekli, če bi doprinesla jaz kaj takega?

— Ojej, tudi jaz bi rekel: Fej, fej in fej!

Po javnem shodu

„Slovenske Ljudske Stranke“ v Bršljinu pri Novem mestu.

- Ti, Cmokavzar, kaj meniš, ali ima naš Šuklje kaj mnogo dela na Dunaju?
- A, kaj še! Toliko kakor drugi, ali pa še manj.
- No, prav. In kako bo kaj z davki, kaj praviš, Cmokavzar?
- Davki ostanejo kakršni so bili. Kvečjemu dobimo še kaj novih!
- In državni dolg?
- Kaj me vprašuješ tako prismojeno, Macafizelj! Državni dolg bodo pomnožili. Čemu pa imamo finančnega ministra?
- Hm, Cmokavzar, veš, kaj bi še rad vedel? Čemu smo poslali Šukljeta na Dunaj?
- Zakaj smo ga poslali na Dunaj? Macafizelj, ne govori no tako prebito neumno! Zakaj? Kaj je to tebi mar? To ni nikomu nič mar! Ali ni dosti, če ve Šuklje sam, čemu smo ga poslali tjakaj?
- Samo to bi še rad vedel, če ve Šuklje sam, zakaj se vozi na Dunaj?
- Kaj bi tisto! Če bi on sam ne vedel tega, pa morajo vedeti Pfeifer, Jaklič in Malovič. Ali nisi slišal modrih besedi? Ali se ti ni zdelo tako prijetno, kakor bi te kdo mazal z maslom po glavi? In ali ni naredil krčmar Čefidelj dobre kupčije? Vidiš, Macafizelj, tako se najbolj pomaga ubogemu kmetu! In ali nismo dobili cele brzojavke, in, ali niso igrali godci čisto nove Cesarske pesmi „Otok bleški“? Ali si moreš misliti lepše zabave? Toliko ti rečem, jaz, Cmokavzar, ne zamudim odslej nobenega klerikalnega shoda!

V mraku.

Iz farovža sta tavalii dve črni postavi po široki cesti v krasno noč. Sedaj v bratovskem objemu, sedaj zopet suvaje in psovaje drug drugega. Narobetov Joža in Prismoedetov Jura, dva častivredna

volilca iz Osletovega, sta se vračala od volitve. Hudo se je Juru zapletal jezik, ko je govoril svojemu vinskemu tovarišu tele besede: „Ljubi Joža ti, volitve so res pametna naredba, dobra za telesno in dušno blaginjo. Seveda samo, če prav voliš, kakor so zadnjič rekli naš gospod fajmošter

Erazem Topoglav. Z volitvami si lahko odpreš na stečaj nebeška vrata, volitve ti prinašajo zdravilo v podobi rujne kapljice, volitve ti dajo tudi kakšno kronico. Sicer so rekli gospod Topoglav, da bi jim morali takoj vrniti kronice, da bodo darovali maše za srečen izid volitev. Toda, ko so začeli pobirati, sem se takoj izmuzal skozi vrata ter sem rešil ljube, srebrne kronice! Pa, lahko noč, ljubi Joža, pa moli, moli, da bi bilo kmalu zopet kaj volitev!

Umbrosus.

V zlati dobi.

Presrečen res si narod moj,
Slovenec vsak naj se raduje!
Gotov je večni ti obstoj,
to zdaj vsak tvoj sovrag veruje,
to lahko tudi sam spoznaš:
saj izdajalca in sleparja
za odrešitelja imaš!
Če zdaj te ne obsije zarja
kot še nikoli do sedaj,
kdaj naj obsije te, oj kdaj!?

Slovan.

Nedolžno veselje.

V klerikalnem taboru poskakujejo od veselja, ker so S. L. S. v Vevčah obljubili, da pošljejo na III. slovenski katoliški shod vse stare babnice in vse paglavce, ki že znajo hoditi sami. S Koroškega pričakujejo dva dična mežnarja in kar tri brzojavke iz vseh slov. krajev.

Razne novice.

V Avstriji že dva tedna niso uvedli nobenih novih uniform niti nobene druge novotarije. Menda pa vendar ni evropski mir resno v nevarnosti?

Sultan je častno pohvalil svojega nadevnuha; dr. Šusteršiču pa so člani „Slepega kluba“ podarili njegovo soho iz žlindre v prirodni velikosti, ker niso mogli dobiti toliko žlindre, da bi bil mogel kipar narediti kip tako velik, kakršnega si domišljuje voditelj njih kluba.

Na Nemškem nameravajo uvesti zopet manjši kaliber za puške. Ako bodo posnemale Nemčijo tudi druge države in nadaljevale zmanjšanje krogel za 1 mm vsaj vsako drugo leto, napoči v doglednem času zlata doba večnega miru.

Italija pomnožuje čete ob avstrijski meji. Zbliževanje Italije in naše države je torej brezdvomno.

Te dni so v takoiimenovanih poučenih krogih mnogo govorili o tem, da je po koroški nezaupnici odpadel del „Lepega kluba“. To zlobno skovano govorico je treba popraviti z izjavo, da so odpadli od „Lepega kluba“ le lasje, ki si jih je dal striči dr. Žlindra.